Adını Koyamadım ki

— *SakineBAHADIR* · 03 Şubat 2013

Bir kız ne umutlarla evlenir biliyor musun?
Sadece sevilmek ister, eşinin yanında kendini özel hissetmek ister, güzel sözler duymak ister, üstüne titresin ister... Aç kalmak, açık kalmak umurunda değildir evlenmeyi düşündüğü yıllarda. Sadece sevgiye odaklıdır çünkü... Anne, baba kucağında gördüğü sevginin, ilginin, o sıcaklığın devam edeceğini düşünür, öyle zanneder...
??
Evliliğimizin ilk yıllarından bu yana Benim en güzel saatlerimi çalan kahvehanelerden nefret ediyorum...
Evlendiğimiz günden bu yana vaktini paranı hoşgörünü iyi niyetini harcadığın arkadaşlarından nefret ediyorum...
Paranı, vaktini, sağlığını pervasızca senden alan dostum dediğin etrafındaki asalaklardan nefret ediyorum...
Evlendiğimiz ilk günden bu güne kadar bana bir güzel sözünü esirgeyen dilinden nefret ediyorum...
Benim gözlerimdeki acıyı herkesin fark etmesine karşın, beni fark etmeyen gözlerinden nefret ediyorum...
Benim kokumu duymayan burnundan nefret ediyorum...
Bağır bağır bağıran, çığlık atan duygularımın sesine kulak vermeyen, kulağından nefret ediyorum
Beni şefkatle sevgiyle sarmayan ama gereksiz her şeyi herkesi sevgiyle saran kollarından nefret ediyorum
Beni tutamayan, göremeyen, fark etmeyen, gerektiği gibi sevemeyen, beni taşıyamayan senden nefret ediyorum anlıyor musun? nefret ediyorum....
!!
Benim kalbimin çırpınışını fark etmeyen, bana sevgisini anlatamayan kalbinden nefret ediyorum.
Gözlerinin önünde çırpınan, eriyen ezilen bükülen yok olan kırılan yavaş yavaş içine çekilerek her şeyini kaybeden beni bu hale koyduğun ve varlığımı fark etmediğin için senin varlığından nefret ediyorum
Artık öyle hale geldim ki! Senden ilgi bekleyen, sevgi bekleyen, beni görmeni, fark etmeni bekleyen, beni anlamanı bekleyen BENDEN de nefret ediyorum...
İÇİM, DIŞIM, ETRAFIM, HER YANIM NEFRET... NEFRET EDİYORUM... NEFRET...